

ZONDAG 52

1. Beginpsalm - Psalm 108: 1.
2. Na de wet - Psalm 111: 5, 6
3. Gebed
4. Schriftlezing - Efeze 6: 10 - 24
5. Tussenpsalm - Psalm 31: 1, 2, 3
6. Tekst - **Zondag 52**
7. Psalm na preek - Psalm 103: 1,4
8. Psalm na belijdenis - Psalm 103: 9
9. Gebed
10. Collecte
11. Slotpsalm - Psalm 56: 3,4

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Wanneer wij bidden: “Leidt ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze”, zeggen we daarmee dat we weten dat er verzoeking is, en ook dat er een boze macht of persoon is, die ons bij God en Christus wil weglukken.

Wanneer de Heiland Zijn discipelen, (en daarmee ook aan ons), deze woorden van het ‘Onze Vader’ in de mond legt dan is dat tegelijk een waarschuwing dat er in de wereld bepaalde machten aanwezig zijn die – zoals de Catechismus dat zegt - niet ophouden ons aan te vechten.

In de wereld en de samenleving om ons heen zijn daar die machten van de duivel en de wereld.

En vergeet vooral ook niet om onszelf, daar bij te tellen.

Er is een hele legermacht die steeds weer op ons afstormt om ons los te weken uit de gemeenschap met onze Vader in de hemel.

Dat is een sterke macht waarvan het lijkt dat die de Naam van God kan verdringen.

Want hoe vaak horen we de Naam van God nog in het journaal?

Waar hoor je (in al die programma’s die de achtergronden van het nieuws uitleggen) de belijdenis nog dat God alles regeert?

De samenleving denkt: we hebben geen God en geen meester nodig om verder te komen.

Wij zijn onszelf tot meester en hebben de macht om de wereld te verbeteren.

Maar tegenover al die hoogmoed en die goddeloze machten neemt de Heiland ons hier in het ‘Onze Vader’ bij de hand en verzekert Hij het ons dat we een machtige Vader hebben, die ons tegen alle machten kan en wil beschermen.

Zo staan we nu biddend in de werkelijkheid van deze wereld, met zijn verzoeken met de verleidingen van de boze, maar met een sterke Heiland die al deze machten heeft overwonnen.

Deze Heiland neemt ons mee, opdat wij niet als schuwe christen -mensen, door het leven zullen gaan maar als bidders, die God kennen als onze Vader in de hemel.

Dat is de toon van dit gebed: Vader, leidt ons in deze ingewikkelde en verwarrende samenleving niet in verzoeking, maar verlos ons! Want alleen met U die als Koning alles in uw macht heeft, houden wij het vol in deze wereld.

We preken u Zondag 52 onder het thema:

ALLEEN IN DE KRACHT VAN ONZE VADER IN DE HEMEL HOUDEN WE HET VOL.

I:

Zondag 52 is de laatste Zondag over het gebed en tegelijk ook van de Catechismus. Deze Catechismus begon met die bekende woorden dat we het kostbaar eigendom zijn van Jezus Christus.

Hij bewaart ons in leven en sterven. En, zo hebben we het daar beleden: Jezus Christus bewaart ons nu zó, dat zonder de wil van onze Vader in de hemel er geen haar van ons hoofd vallen kan.

En déze Christus brengt ons in het gebed naar Zijn Vader. Dat is direct al: Evangelie! Want Jezus zegt niet: bidden jullie maar tot jullie Vader in de hemel. Je kent nu de woorden en ga je gang maar.

Nee, Jezus scheidt hier geen afstand met Zijn discipelen, maar Hij slaat als het ware Zijn arm om ons heen en zegt: ga in uw gebed naar God toe en spreek Hem aan als onze Vader.

Broeders en zusters, Christus staat naast ons en houdt ons vast. We gaan niet alleen (privé) naar de troon van de Almachtige, maar samen met onze Voorbidder.

We proeven en horen hier iets van onze gemeenschap met de Zoon van God, onze Middelaar en Voorbidder.

Gods eigen Zoon legt het ons in de mond: bidt maar: onze Vader die in de hemel is.

Ik Jezus Christus uw Verlosser ben met u.

Maar broeders en zusters, let bij de aanroep van het 'onze Vader' ook op elkaar. Want er is niet alleen een gemeenschap met Jezus, maar ook met elkaar als broeders en zusters. We vouwen ook samen onze handen in de eenheid van de gemeenschap der heiligen. Samen leven we van genade tot eer van de Vader.

Zo heeft Christus ons als onze Voor -bidder bij de hand genomen, opdat we als broeders en zusters naar onze Vader in de hemel toe gaan.

Christus spreekt en wij bidden met Hem (!) mee: "Vader, stuur ons leven zo dat we niet in verzoeking komen, maar bevrijdt ons van de greep van de boze. Vader verlos ons!"

Wat moeten we ons bij die 'verzoeking' voorstellen?

Broeders en zusters, jongens en meisjes, dat woord verzoeking wijst op een gevaarlijke situatie. Het gaat om zoiets als een valstrik die anderen voor je opzetten.

In het nieuws horen we geregeld van zulke valstrikken. Denk alleen maar aan de terroristische aanslagen. Moordenaars zetten een valstrik op.

Het gaat dan om mensen die ergens bij elkaar komen om iets te zien te vieren of te kopen. Dat lokt mensen om samen te komen.

Als dat is gebeurd, komt er een moordenaar, die zich voordoeft als een gewone burger.

Aan de buitenkant is hij aan anderen gelijk. Maar onder zijn kleren draagt hij explosieven of wapens mee die je niet ziet.

Zo mengt die moordenaar zich onder de mensen. En niemand heeft iets in de gaten. Je herkent hem niet als moordenaar.

Dat nu is de valstrik. Alles is gecamoufleerd.

Als je niet goed oplet merk je er niks van.

Je ziet een auto, maar het is een bom: de valstrik om mensen te doden.

In de actualiteit van ons leven op aarde is *satan* als moordenaar actief. Satan de vijand van God zet zijn valstrikken uit om ons los te maken van onze Vader.

Het lijkt dan allemaal erg onschuldig. Wat je hoort klinkt vaak ook zo positief. Je hart smelt weg van menslievendheid.

Maar wees niet naïef, denk er aan: *satan* werkt met de *leugen* als wapen van de verzoeking. Want van de Naam en het werk van God en van Jezus Christus hoor je niets; de Drie-enige God krijgt Zijn erkenning niet als Redder en ook niet als Verzorger van Zijn schepping.

Die tactiek herkennen we heel scherp in de geschiedenis van het paradijs. De duivel zei tegen Eva: als je van die boom van kennis van goed en kwaad eet, wordt het mooi in je leven. Je weet niet wat je overkomt. Je zult aan de Here God gelijk zijn.

Dat is de valstrik van *satan*, en Eva loopt er in! Met de dood als gevolg.

Dat is de bom die ontploft.

Broeders en zusters, (ziet u) de verzoeking is een gevaarlijke situatie omdat *satan* ons daarmee weglokt bij Gods beloften vandaan.

Deze verzoeking is in ons leven vaak veel dichterbij dan we denken.

Een vriend, een vriendin, kan (vaak ondoordacht) ons een verkeerde kant op laten kijken.

Dan letten we niet meer op het werk van Christus, maar op de mening van mensen.

We draaien mee in een samenleving die ons alleen op mensen wil laten vertrouwen. Alsof de mens met zijn kennis de waarheid in pacht heeft.

Vergeet niet dat Christus ons bij de hand heeft genomen en ons nog altijd door Zijn Geest en Woord vasthoudt.

Leef in dat geloof en toetst zo alles wat u leest en wat u hoort.

In het licht van dat Woord van God wordt duidelijk hoe de kracht van de verzoeking vaak heel dichtbij is.

Er is heel veel dat we zomaar als normaal accepteren.

Vraagt u bijvoorbeeld zich eens af naar welke programma's u kijkt. Controleert u samen met Christus wat u hoort en ziet?

Is er vanuit de parate kennis van de Schrift een hartelijk gebed dat we de verzoeking ook echt herkennen?

Leven we als eigendom van Christus als het gaat om de keuzen die we maken?

Neemt u daar dan ook de verantwoordelijkheid voor?

Staat (bijvoorbeeld) de zondag als dag van de Here boven de sport?

Geldt in de opvoeding eerst Gods beloften of de wil van de kinderen?

Broeders en zusters, wat trekt *satan* aan ons! De Catechismus laat onze zwakheid ook voelen: Vader wil ons staande houden; overeind houden, opdat we in deze geestelijke strijd niet het onderspit delven.

Het gaat om een geestelijke strijd.

De tactiek die de duivel daarbij gebruikt is de leugen.

Eigenlijk gebruikt hij geen leugen als tegenstelling tot de waarheid. Zo'n leugen zou je misschien nog kunnen ontmaskeren.

Nee, naast het liegen *verdraait* *satan* vaak de waarheid. Achter alle kwaadsprekerij en lasterpraat zit de invloed van *satan*.

De Heidelbergse Zondag 43, waar het gaat over het 9^e gebod, dat alle liegen en bedriegen echt duivelswerk is. Dat doet *satan* ook met de woorden van God.

Hij spreekt die net iets anders dan God ze heeft gesproken. Satan laat ook vaak de woorden van het Evangelie horen, maar dan zonder die blijde zekerheid van de genade.

Die verzoekende taal kun je bijvoorbeeld horen in een vergoelijkend spreken over samenwonen. Als er maar liefde is, dan is de God van de liefde ook bij je. Zo spreekt de verzoeker.

De Catechismus zet onze vijanden op een rij: dat zijn de duivel, de wereld, maar ook ons eigen vlees.

De duivel is een persoon die tegen God in opstand is gekomen en in die strijd alle middelen gebruikt.

De Catechismus noemt daarnaast ook de wereld. Dat is de samenleving die in de ban is van het eigen gelijk en die leeft in de zonde.

Maar de Catechismus noemt ook: ons eigen vlees. En dat eigen vlees te kennen moeten we voor de spiegel gaan staan. Want dat eigen vlees is namelijk onze oude mens, die er naar verlangt om de zonde te doen.

Die oude mens kan het *ook* niet opnemen tegen de verzoeking.

Broeders en zusters, onderschat daarom uw oude mens niet.

Echter in de strijd tegen al deze vijanden hebben we kracht nodig. Kracht van God.

Daar leert Christus ons om te bidden: Vader in de hemel houdt Uw kerk in leven hoe ook bespot, verdrukt!!

Maar laten wij dan (als we om ons heen kijken in deze samenleving en de krachttermen van de hoogmoed horen), laten we dan ook sterk zijn in dat geloof, dat weet dat de kracht voor de strijd tegen de zonde, ligt in onze God en niet in ons zelf.

Paulus heeft dat ook beleden: Vers 10: weest krachtig in de Here. Hij is de vorst, die de dood heeft overwonnen en elke valstrik die wordt opgezet doorziet en afbreekt.

Paulus zegt met vers 10, weest sterk in de kracht en de macht van de Here. Zelf hebben we geen kracht om overeind te blijven in dat krachtenveld van de verzoeking. Dat kan alleen met God.

Daarom is ons gebed een bidden tot God die een machtige bescherming geeft aan wie Hem oprecht aanroepen.

Dat maakt Paulus duidelijk door dat beeld van de wapenrusting, die onze Koning ons geeft. Zeg maar gerust, in de strijd tegen de verzoeking is die wapenrusting een geschenk van God. Zo staan we als christenen zwaarbewapend in de samenleving.

Broeders en zusters, kent u, en gebruikt u deze wapens?

Ontloop dan die geestelijke strijd niet. Maar ontmasker de verzoeking.

Het is wel een moeilijke strijd, want het gaat tegen de machten van boze geesten.

Vers 12b. Geesten, krachten en meningen die ons van Christus willen weglokken.

We hebben strijd te voeren tegen de leugen en oneerlijkheid. En dat is een geestelijke strijd.

Het is geen worsteling waarbij je de tegenstander bij zijn armen of benen kan beet pakken.

Het gaat om een geestelijke strijd, maar niet in de eerste plaats voor de vrijheid van mensen, maar voor een vrijheid in Christus. Mensenrechten staan niet bovenaan, maar de verbondsrechten van onze God.

En u kent de kracht van God uit de geschiedenis van de schepping en van de uittocht uit Egypte. Als deze God van het verbond niet bij ons was geweest dan waren wij reeds lang vergaan!

Hij spreekt Zijn beloften en geeft ons Zijn trouw.

En nu roept Hij ons op: geloof in deze strijd der geesten Mijn Naam en wilt Mij eren.

En wanneer wij wel eens vragen hebben over de zekerheid van de verhoring van ons gebed; of als we tobben over de vraag of we tegen al die verzoeken wel sterk genoeg staan, dan bidden we verder mee met Christus: Vader van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid tot in eeuwigheid!

De Catechismus zegt daarvan: Vader wij vragen U dit alles omdat U al het goede wilt en kunt geven, want U hebt als onze Koning alle dingen in Uw macht.

De Catechismus legt het ons uit dat het in die geestelijke strijd steeds gaat om het Koninkrijk, de macht en de heerlijkheid van onze Vader. Daarom zal Hij verhoren!

Bid in dat geloof.

Blijf Hem vertrouwen in dit strijdperk van het leven, want we zijn er nog niet. We staan nog midden in allerlei verzoeken. Maar we hebben een sterke Held aan onze zij: Jezus Christus. De Levensvorst die in de hemel met ons meebidt en ons Zijn Heilige Geest heeft gegeven.

Want het is Pasen en Pinksteren geweest.

Christus heeft de macht van de verzoeker satan gebroken.

En eenmaal zal Hij alle doodsvijanden volkomen verslaan. Voor die afrekening hoeven wij niet te zorgen.

Van ons wordt trouw en volharding gevraagd.

Vers 13, daarom is het ook nodig dat we die hele wapenrusting oppakken.

Gebruik alles wat Christus ons geeft: zijn Geest en Woord.

Gebruik ook de sacramenten van doop en avondmaal.

Verzuim de erediensten niet. Bouw mee aan Christus werk.

In die weg zal de Here ons alles geven om het vol te houden. Zeker weten.

Daar gaat de Catechismus op door met het woordje 'amen'.

De Catechismus zegt hier niet: 'amen' betekent dat wij goed en trouw gebeden hebben.

Maar we belijden het: mijn gebed is veel stilliger door God verhoord dan ik voel.

Ons gevoel is wel belangrijk. Zeker! juist in dit deel van de dankbaarheid. Wie weet van welke vloek en dood Christus ons heeft verlost, die juicht met heel zijn hart.

Maar de *zekerheid* dat we Gods kinderen zijn en dat Christus voor ons pleit (broeders en zusters) die zekerheid ligt niet in ons gevoel, maar in God.

De zekerheid van ons leven en van de vergeving haakt vast in Gods *belovend spreken*.

Gods beloften zijn de vaste grond van ons behoud. Beloften die in Christus zijn vervuld.

Om Christus wil erkennen we: God heeft ons gebed nog veel zekerder verhoord dan wij in ons hart dat opmerken.

Ziet u het?! In ons hart, gevoel, vinden we geen vaste zekerheid. De zekerheid voor de verhoring ligt in de trouw van onze Vader in de hemel.

Dat horen we in dat laatste woordje 'amen'. Dat amen is geen slotwoord; geen eindstreep van de aanbidding, maar een streep *onder* de aanbidding. Een streep onder heel de belijdenis van heel de Catechismus.

Een erewoord voor God die in Christus ons heeft verlost.

Het is vast en zeker, dat we leven onder de bescherming van Jezus Christus.

Is dat ook de waarde van uw 'amen'?

Gebruikt u dit 'slotwoord' tot aanbidding en lof voor de Here?

Zo ja, dan weet u dat God de Vader ons wil dragen, bewaren en onderhouden, om Christus wil.

Hij doet dat in zo grote liefde en macht, dat geen haar van ons hoofd zal vallen zonder Zijn wil.

In die liefde en trouw ligt de zekerheid van ons gebed tot onze Vader in onze Here Jezus Christus.

In bange tijden en tegenspoed, bewaart Hij ons.

Drie-enig God, voor U is onze eer.

Amen.